

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 171 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ δεν καθορίζει μεν προθεσμία για την εκπλήρωση των απορροευσών από απόφαση του Δικαστηρίου υποχρεώσεων του οικείου κράτους μέλους, όμως αυτό οφείλει ανυπερθέτως να αρχίσει την εκτέλεση της απόφασής και να την ολοκληρώσει το ταχύτερο δυνατόν. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέλειψε να λάβει δεσμευτικά μέτρα για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο του άρθρου 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 75/440/ΕΟΚ⁽²⁾. Επίσης, αυτή δεν κατήρτισε ακόμη συνολικό πρόγραμμα βελτιώσεως σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2 της οδηγίας και — σε επίπεδο ομοσπόνδων κρατών — προγράμματα βελτιώσεως για όλα τα ύδατα. Τέλος, δεν τήρησε τις υποχρεώσεις της ανακοινώσεως σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας 79/869/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽³⁾.

Το αίτημα για τον προσδιορισμό χρηματικής ποινής στηρίζεται στο άρθρο 171 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ. Όσον αφορά το ύψος του αναφερόμενου ποσού, η Επιτροπή λαμβάνει ως βάση την ανακοινωθείσα στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* αριθ. C 242 της 21ης Αυγούστου 1996, σ. 6, μέθοδο υπολογισμού της. Εκτιμά την παράβαση της συνθήκης ως βαριά (συντελεστής 8/20). Η Επιτροπή θεωρεί τη διάρκεια της παραβάσεως της συνθήκης ως πολύ σημαντική (συντελεστής 2/3). Εν όψει του αποτρεπτικού αποτελέσματος της αιτουμένης χρηματικής ποινής, η Επιτροπή εξετάζει ένα σύστημα υπολογισμού, που ανακοινώθηκε στα κράτη μέλη, το οποίο αντανάκλα τη σχετική θέση εκάστου κράτους μέλους από την άποψη του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος του και της σταθμίσεως των ψήφων του στο Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ.

(¹) Σύλλογή 1991, σ. I-5019.

(²) ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 80.

(³) ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 220.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε η Pretura Circondariale di Padova με διάταξη της 17ης Δεκεμβρίου 1996, στην υπόθεση Tommaso Nalon κατά Ente Poste Italiane

(Υπόθεση C-123/97)

(97/C 166/13)

Με διάταξη της 17ης Δεκεμβρίου 1996, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 24 Μαρτίου 1997, η Pretura Circondariale di Padova, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Tommaso Nalon και Ente Poste Italiane, που εκκρεμεί ενώπιόν της, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης, και συγκεκριμένα υποβάλλει τα ακόλουθα ερωτήματα:

- α) Μπορεί το ζήτημα του συμβατού του εθνικού νόμου προς τις επίμαχες κοινοτικές διατάξεις να τεθεί και να επιλυθεί στο πλαίσιο δίκης στην οποία δεν μετέχουν επιχειρηματίες που να είναι φορείς συμφερόντων που προστατεύονται από τις κοινοτικές διατάξεις που έχουν θεσπιστεί για την προστασία του ανταγωνισμού;
- β) Συνιστά ενίσχυση, υπό την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ, η εθνική ρύθμιση που απαλλάσσει ένα δημόσιο οργανισμό οικονομικού χαρακτήρα από την υποχρέωση να τηρεί τη γενική ρύθμιση που ισχύει,

σύμφωνα με τις κοινές διατάξεις του ιδιωτικού δικαίου, για όλους τους άλλους επιχειρηματίες του οικείου τομέα, όσον αφορά τις συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Vaasan hovioikeus, με απόφαση της 21ης Μαρτίου 1997, στην υπόθεση που αφορά έφεση των Markku Juhani Läärä κ.λπ. κατά εκπροσώπου της εισαγγελικής αρχής και του Φινλανδικού Δημοσίου

(Υπόθεση C-124/97)

(97/C 166/14)

Με παρεμπόδιση απόφαση της 21ης Μαρτίου 1997, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 25 Μαρτίου 1997, το Vaasan hovioikeus (εφετείο της Vaasa), στο πλαίσιο της διαφοράς που αφορά έφεση των Markku Juhani Läärä, Cotswold Microsystems Limited και Oy Transatlantic Software Limited κατά εκπροσώπου της εισαγγελικής αρχής και του Φινλανδικού Δημοσίου, εκπροσωπούμενων από τη διοίκηση των περιφερειών της Keski-Suomi και της Uusimaa, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

1. Πρέπει η απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 1994 στην υπόθεση C-275/92⁽¹⁾, Her Majesty's Customs and Excise κατά Gerhart Schindler και Jörg Schindler, να θεωρηθεί ως αφορώσα υπόθεση αντίστοιχη προς την παρούσα (βλέπε την απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 1982 στην υπόθεση 283/81⁽²⁾, Srl CILFIT και Lanificio di Gavardo SpA κατά Ministry of Health) και, συνεπώς, πρέπει να ερμηνευθούν οι διατάξεις της συνθήκης ΕΚ στην παρούσα υπόθεση κατά τον ίδιο τρόπο όπως και στην προμνημονευθείσα υπόθεση;
2. Έχουν οι διατάξεις της συνθήκης ΕΚ περί της ελεύθερης κυκλοφορίας εμπορευμάτων και υπηρεσιών (άρθρα 30, 59 και 60) εφαρμογή και στις συσκευές τυχερών παιχνιδιών όπως οι επίδικες;
3. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα:
 - α) Αντιβαίνει προς τα άρθρα 30, 59 και 60 ή προς οποιοδήποτε άλλο άρθρο της συνθήκης ΕΚ η ισχύουσα στη Φινλανδία ρύθμιση κατά την οποία η εκμετάλλευση συσκευών τυχερών παιχνιδιών αποτελεί αποκλειστικό δικαίωμα του Raha-automaattiyhdistys (οργανισμού εκμεταλλεύσεως των αυτομάτων μηχανημάτων), ανεξαρτήτως του αν ο περιορισμός αυτός επιβάλλεται από τον ίδιο νόμο στους ημεδαπούς και τους αλλοδαπούς διοργανωτές τυχερών παιχνιδιών;
 - β) Μπορεί ο περιορισμός αυτός να δικαιολογηθεί, κατά την έννοια των άρθρων 36 ή 56 ή κάποιου άλλου άρθρου της συνθήκης ΕΚ, με βάση τους λόγους που αναφέρει ο νόμος περί λαχειοφόρων αγορών και τυχερών παιχνιδιών ή οι προπαρασκευαστικές εργασίες του ή για κάποιο άλλο λόγο και, περαιτέρω, ασκεί επιρροή για την απάντηση που θα δοθεί στο ερώτημα αυτό το ύψος του κέρδους που μπορεί να προκύψει

από τις συσκευές τυχερών παιγνίων και το κατά πόσον το κέρδος οφείλεται στην τύχη ή στην ικανότητα του παίκτη;

(¹) Συλλογή 1994, σ. I-1039.

(²) Συλλογή 1982, σ. 3415.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το arrondissementsrechtbank te Alkmaar, με διάταξη της 18ης Μαρτίου 1997, στην υπόθεση AGR Regeling κατά διοικητικού συμβουλίου της Bedrijfsvereniging voor der Metaalnijverheid

(Υπόθεση C-125/97)

(97/C 166/15)

Με διάταξη της 18ης Μαρτίου 1997, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 26 Μαρτίου 1997, το arrondissementsrechtbank te Alkmaar, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ AGR Regeling και διοικητικού συμβουλίου της Bedrijfsvereniging voor der Metaalnijverheid, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του ακόλουθου ερωτήματος:

Συνιστούν πλήρη εκτέλεση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την οδηγία 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου (¹) οι εθνικές διατάξεις, οι οποίες ενδέχεται να έχουν ως συνέπεια ότι η προβλεπόμενη στην οδηγία αυτή πληρωμή απαιτήσεως για αμοιβή εργασίας χωρεί μόνον όταν και καθόσον η εν λόγω απαίτηση για αμοιβή εργασίας για την προβλεπόμενη από την οδηγία αυτή περίοδο αφορά μεγαλύτερο ποσό από το ποσό της αμοιβής εργασίας, το οποίο έλαβε ο μισθωτός κατά την περίοδο αυτή και το οποίο, εν τούτοις, κατά το αστικό δίκαιο του κράτους μέλους, πρέπει να καταλογιστεί σε απαίτηση για αμοιβή εργασίας η οποία είχε γεννηθεί πριν από την περίοδο αυτή;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 05/004, σ. 35.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden, με απόφαση της 21ης Μαρτίου 1997 στο πλαίσιο της υποθέσεως Eco Swiss China Time Ltd κατά Benetton International NV

(Υπόθεση C-126/97)

(97/C 166/16)

Με απόφαση της 21ης Μαρτίου 1997, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 27 Μαρτίου 1997, το Hoge Raad der Nederlanden, στο πλαίσιο της υποθέσεως Eco Swiss China Time Ltd κατά Benetton International NV, η οποία εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί ακόλουθων ερωτημάτων:

1. Κατά πόσον εφαρμόζονται αναλόγως οι αρχές που το Δικαστήριο διατύπωσε με την απόφασή του της 14ης Δεκεμβρίου 1995 (¹), C-430/93 και C-431/93, Van Schijndel και van Veen (²), αν, στο πλαίσιο διαφοράς σχετικά με

σύμβαση ιδιωτικού δικαίου, η οποία δεν επιλύθηκε από εθνικά δικαστήρια αλλά από διαιτητή, οι διάδικοι δεν επικαλούνται [από εθνικά δικαστήρια αλλά από διαιτητή, οι διάδικοι δεν επικαλούνται] το άρθρο 85 της συνθήκης ΕΚ και αν οι εθνικοί δικονομικοί κανόνες που εφαρμόζονται ως προς αυτούς απαγορεύουν στους διαιτητές να εφαρμόσουν αυτεπαγγέλτως τη διάταξη αυτή;

2. Αν το εθνικό δικαστήριο κρίνει ότι μια διαιτητική απόφαση είναι πράγματι αντίθετη προς το άρθρο 85 της συνθήκης ΕΚ, οφείλει, για το λόγο αυτό και παρά τις διατάξεις του ολλανδικού δικονομικού δικαίου, που αναφέρονται ανωτέρω στα σημεία 4.2 και 4.4, να δεχθεί αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως αυτής αν η αίτηση αυτή ανταποκρίνεται κατά τα λοιπά στις απαιτήσεις του νόμου;
3. Οφείλει το εθνικό δικαστήριο επίσης να δεχθεί την αίτηση αυτή, παρά τις διατάξεις του ολλανδικού δικονομικού δικαίου που αναφέρονται ανωτέρω στο σημείο 4.5, αν το ζήτημα της εφαρμογής του άρθρου 85 της συνθήκης ΕΚ παρέμεινε εκτός των ορίων της διαφοράς κατά τη διαιτητική διαδικασία και αν, επομένως, οι διαιτητές δεν αποφάνθηκαν επί του ερωτήματος αυτού;
4. Επιβάλλει το κοινοτικό δίκαιο να μη ληφθεί υπόψη η διάταξη του ολλανδικού δικονομικού δικαίου, που αναφέρεται ανωτέρω, στο σημείο 5.3, αν αυτό είναι αναγκαίο για να καταστεί δυνατό να εξετασθεί, στο πλαίσιο της διαδικασίας ακυρώσεως μεταγενέστερης διαιτητικής αποφάσεως, αν μια σύμβαση, η οποία κρήθηκε με ενδιάμεση διαιτητική απόφαση έχουσα ισχύ δεδικασμένου κατά νόμον έγκυρη, είναι εντούτοις άκυρη ως αντίθετη προς το άρθρο 85 της συνθήκης ΕΚ;
5. Ή, στην περίπτωση που περιγράφεται στο τέταρτο ερώτημα, δεν πρέπει να εφαρμοστεί η διάταξη σύμφωνα με την οποία δεν μπορούν να ζητηθούν ταυτόχρονα η ακύρωση της ενδιάμεσης διαιτητικής αποφάσεως, στο μέτρο που αυτή έχει τα χαρακτηριστικά τελικής αποφάσεως, και η ακύρωση της μεταγενέστερης διαιτητικής αποφάσεως;

(¹) ΕΕ αριθ. C 77 της 16. 3. 1996, σ. 1.

(²) Συλλογή 1995, σ. I-4705.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε η Pretura Circondariale di Bologna (τμήμα εργατικών διαφορών), με διάταξη της 2ας Δεκεμβρίου 1996, στην υπόθεση Carbonari Annalisa και 121 άλλοι ενάγοντες κατά 1) Università degli Studi di Bologna, 2) Ministero della Sanità, 3) Ministero dell'Università e della Ricerca Scientifica και 4) Ministero del Tesoro

(Υπόθεση C-131/97)

(97/C 166/17)

Με διάταξη της 2ας Δεκεμβρίου 1996, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την 1η Απριλίου 1997, η Pretura Circondariale di Bologna (τμήμα εργατικών διαφορών), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Carbonari Annalisa και 121 άλλων εναγόντων και 1) Università degli Studi di Bologna, 2) Ministero della Sanità, 3) Ministero dell'Università e della Ricerca Scientifica και